

Mødet den 15. Novbr. 1906.

Fraværende var: Harald Jensen og Sabroe.

Til Efterretning forelaa følgende Sager:

1. (J. Nr. 282—1906). Skrivelse fra Aarhus Stiftamt af 10. ds. med Approbation fra Ministeriet for offentlige Arbejder paa den i Mødet den 4. f. M. vedtagne Forandring i Reglementet for Forvaltningen af Aarhus Havn*).
2. Skrivelse fra samme af 13. ds. hvorefter den Kommunen for 1. Halvaar 1906—07 tilkommende Erstatning af Statskassen for Udgifter i Henhold til Lov om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9. Marts 1872 § 4 er anvist til Udbetaling med 420 Kr. 24 Øre.
3. Skrivelser fra samme med Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakterne med:
 - a. (J. Nr. 22¹¹—1906). Murermester N. P. Knudsen om en Parcel af Matr. Nr. 741 a af Bygrunden fra Marselisborg,
 - b. (J. Nr. 22¹⁰—1906). Brødrene A. og B. M. Severinsen om en Parcel af samme Matr. Nr. og
 - c. (J. Nr. 22⁹—1906). Frk. M. Jespersen om en Parcel af Matr. Nr. 1 a af Markjorden fra Marselisborg.
4. (J. Nr. 345—1906). Fra vedkommende Udvalg forelaa Forslag til Forandringer i Statutterne for de **kommunale Arbejderes Sygekasse.**

*) Se Pag 258.

Samuel sen vilde paa Udvalgets Vegne anbefale, at Raadet godkendte det udarbejdede Forslag til Ændring i Statutterne for den ommeldte Sygekasse. Fra Arbejdernes Side var der til Udvalget rettet Anmodning om, at der af Sygekassen kunde ydes Bidrag til Sygehusophold ogsaa for deres Hustruer og Børn, samt at der af denne kunde faaes Hjælp til Bade, Massage og Anskaffelse af Bandager, idet de i saa Tilfælde vilde forhøje deres Bidrag med 10 Øre om Ugen. De foreslaaede Ændringer vilde for Kommunen medføre en Merudgift af ca. 800 Kr. om Aaret, og det var derfor vel rimeligt, at Sagen gik til Budgetudvalget til Erklæring.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.

5. (J. Nr. 35—1906). I Anledning af en fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet modtaget Skrivelse angaaende Planen over Gymnastiklokalet ved den nye **Byskole** ved Johannes Kirken var fra Skoleudvalget indhentet saalydende Erklæring:

»I Anledning af medfølgende ministerielle Skrivelse, som af det ærede Byraad er tilsendt Skoleudvalget til Erklæring, skal dette fremkomme med følgende.

Angaaende Ministeriets Fordringer om, at Vinduerne skal gøres saa store, at deres Lysflade er $\frac{1}{6}$ af Gulvfladen, at en passende Del af hvert Vindue bør indrettes til med Lethed at kunne aabnes fra Salen, og at Gulvbræderne lægges paa tværs i Salen, saa har Udvalget givet Arkitekten de nødvendige Paalæg desangaaende, og der vil saaledes blive draget Om-sorg for, at de nævnte Fordringer sker Fyldest.

Naar Ministeriet derefter henstiller, at Skolens Badstue sættes i umiddelbar Forbindelse

med Gymnastiksalen, saa finder Udvalget ikke, det vil være heldigt at tage denne Henstilling til Følge, idet Skolebadene i en Folkeskole, som her jo er Tale om, tager saa stærkt Sigte paa Renligheden, saa man ikke mener at kunne knytte Badningen til Gymnastiktimerne, men maa reservere særlige Timer dertil, hvorfor Badstuen agtes indrettet i Skolebygningen i Forbindelse med Varmeapparatet, hvor de nødvendige varme Bade lettest kan skaffes om Vinteren. Ganske vist anbringes der en mindre Badstue ved den ene Ende af Gymnastiksalen; men den er bestemt for de Gymnastikforeninger, som ventelig i Vintersæsonerne vil benytte Salen, og ikke til Skolebørnene.

Endvidere skal Udvalget, foranlediget ved Ministeriets Bemærkninger om det uheldige i, at to Klasser ad Gangen gør Gymnastik, og at man derfor helst maatte indrette 2 Gymnastiksale, gøre opmærksom paa, at der ikke her ved Skolevæsenet er sporet nogen Ulempe ved det større Discipeltal i Gymnastiktimerne. Udvalget anser det derfor ikke for nødvendigt at bebyrde Byen med den Merudgift at bygge to mindre Gymnastiksale i Stedet for en større, især naar Hensyn tages til, at en stor Gymnastiksal ofte er meget anvendelig udenfor Undervisningstiden her i Byen, medens 2 mindre Sale er uden synderlig Betydning.

Endelig bemærkes, at der er givet Arkitekten Ordre til at fremkomme med Plan over Redskabernes Anbringelse i Salen, saaledes at den kan blive indsendt til Ministeriets Approbation.

Udvalgets Erklæring tiltraadtes.

6. (J. Nr. 294—1906). Fra de **samvirkende Idrætsklubber** i Aarhus var fremkommet Andragende

om at maatte benytte de kommunale Skolers Styrtebadsapparater efter Gymnasternes Øvelser.

Fra Skoleudvalget forelaa saalydende Indstilling:

»Efter at Udvalget havde modtaget vedlagte Ansøgning fra de samvirkende Idrætsklubber, sendte det den rundt til Skolerne, for at faa at vide, om Tilladelse til at benytte Skolernes Baderum kan gives uden alt for stor Ulejlighed og Uorden. Overlærernes Erklæringer gik alle ud paa, at de under ingen Omstændigheder turde tilraade at give Gymnastikforeningerne en saadan Tilladelse.

For det første maatte naturligvis Skolebetjenten være til Stede under Badningen, hvilket vilde være et meget haardt Forlangende, da Gymnastikholdene først slutter hen ad 11 om Aftenen, og Skolebetjenten maa være oppe om Morgenens Kl. 5 for at fyre; han vilde saaledes ikke kunne faa den nødvendige Hvile. Bortset herfra kan man ingenlunde tilraade at give store Gymnastikhold af unge Mennesker i 16—20 Aars Alderen Adgang til Skolebadene. — Der kommer ikke sjældent Klage over deres Hensynsløshed overfor Skolen, at de bringer Uorden i Gymnastiksalen, og at de ikke viser den tilbørlige Lydighed mod Overlæreren end mindre mod Skolebetjenten. — Udvalget kan saaledes ikke med absolut Tilfredshed se paa den stærke Benyttelse af Gymnastiksalene, og det maa af de anførte Grunde absolut fraraade at give Gymnastikholdene Adgang til Baderummene.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at indrette særlige Baderum for Aftengymnasterne, saa lader dette sig ikke uden videre gøre under de nuværende Forhold. — Udvalget vil imidlertid,

hvis Byraadet vil give de dertil nødvendige Bevillinger, lade Forholdene undersøge af Bygningskyndige, for at disse kan udarbejde Tegninger og Overslag over, hvad saadanne Badeindretninger vil koste«.

L o t t r u p skønnede ikke rettere end, at man — om end med Beklagelse — maatte følge Udvalget. Det lod sig næppe gøre at give Andragerne den ønskede Tilladelse for de gamle Skolers Vedkommende; ved Opførelsen af den ny Byskole ved Johannes Kirken var der imidlertid taget Hensyn til Gymnastikforeningerne, saaledes at der i denne kunde skaffes dem Adgang til at faa Styrtebade.

V e s t e s e n beklagede meget, at man ikke mente at kunne imødekomme Andragerne og tilfredsstille deres berettigede Krav om Bade i Forbindelse med Gymnastiken, men derved var jo intet at gøre. — Af Udvalgets Erklæring fremgik, at der af nogle af Gymnastikerne var forvoldet vedkommende Skole Ulempe og var paaført Materialet Skade. Det var meget kedeligt, at noget saadant kunde finde Sted, og han vilde anmode Udvalget om nærmere at indberette, i hvilke Tilfælde og i hvilken Udstrækning Uordner havde fundet Sted ved Gymnastikforeningernes Benyttelse af Kommunens Skoler.

J a k o b J e n s e n vilde nødig gaa nærmere ind paa de af den foregaaende Taler fremdragne Forhold, som Udvalget helst selv vilde ordne. Det var jo for største Delen unge Mennesker, der benyttede Gymnastiksalene, og lidt Kaadhed fra deres Side kunde man vel til en vis Grad bære over med. Selvfølgelig maatte de lære at rette sig efter de Tilsynshavende ved de forskellige Skoler, og vilde de ikke dette, kunde de ikke have Lov til

at benytte Kommunens Lokaler. Udvalget havde set sig nødsaget til foreløbig at fratage en Forening Tilladelsen til at bruge Gymnastiksalen ved Frederiksbjerg Skole, men dette vilde forhaabentlig virke saaledes, at der ikke blev Anledning til Klage over andre Foreninger.

Andragendet kunde ikke bevilges.

7. (J. Nr. 35—1906). Fra Udvalget for Belysningsvæsnet, til hvilket Sagen om Installation af elektrisk Lys i den ny **Byskole** ved Johannes Kirken i Mødet den 25. f. M. var henvist, forelaa Oplysning om, at Udgiften ved at føre Kablet gennem Trøjborgvej til Skolen vilde andrage ca. 4020 Kr., naar den Luftledning, der nu anvendtes til Johannes Kirken, kunde anvendes som Ringledning for derved at undgaa altfor stort Spændingstab. Hvis Luftledningen til Kirken fjærnedes, og der lagdes en Jordledning gennem Finsensgade til Skolen, saaledes at Kirken ogsaa kunde forsynes fra denne Ledning, vilde Udgifterne andrage ca. 4500 Kr.

Vestesen skulde paa Udvalgets Vegne bemærke, at da Anlægssummen for Kablet med et Elektricitetsforbrug pr. Aar til 1185 Kr. — som af Skoleudvalget anslaaet — kunde forrentes og amortiseres i et passende Aaremaal, kunde man anbefale, at det omtalte Kabel anbragtes, idet Udvalget forbeholdt sig nærmere at tage Bestemmelse om, hvorvidt Luftledningen skulde anvendes eller ikke.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

8. (J. Nr. 344—1906). Efter Indstilling fra Overtilsynet ved Snekastningen vedtoges det for det kommende Aar fra 1. December d. A. at regne at modtage det fra Vognmændene gjorte Tilbud om Bortkørsel af Sne paa samme Vilkaar som foregaa-

ende Aar nemlig for 70 Øre pr. Læs, saaledes at Snekasterne læsse Vognene.

9. (J. Nr. 321—1906). I Anledning af et fra Fiskere heri Byen indkommet Andragende om at faa anvist en Plads til Tørring af Fiskegarn, da det Areal paa nordre **Havneplads**, der hidtil var blevet benyttet hertil, nu skulde benyttes til andet Brug, vedtoges det efter Indstilling fra Havneudvalget at svare, at der ikke for Tiden kan udlægges særlig Plads i det ommeldte Øjemed, men at Andragerne vedblivende kan benytte de til enhver Tid uoptagne Pladser ved Havnen, hvor det kan ske uden Skade for Trafiken, ligesom det kan tillades dem at benytte den Kommunen tilhørende Plads udfor »den gamle Sømfabrik«, Syd for Slagtehuset.
10. De foreliggende Indstillinger om **Efterbevilling** af Overskridelserne paa Regnskabet for **1905—06**, forsaavidt angaar de under Udvalget for **Bygninger- og Inventar** og **Brandvæsnet** hørende Konti gik til 2den Behandling.
11. Til 2den Behandling forelaa Indstilling om **Efterbevilling** af Overskridelserne paa Regnskabet for **1905—06**, forsaavidt angaar de under Kasseudvalget og Politiet hørende Konti.
Efterbevilgedes.
12. Det foreliggende Udkast til **Købekontrakt** med Tandlæge Rose angaaende en Parcel af Matr. Nr. 1 c af Markjorderne fra Marselisborg, stor 369 □ Alen, beliggende ved Strandvejen, til Sammenlægning med den ham tilhørende Naboejendom godkendtes.
13. (J. Nr. 327—1906). Fra Aarhus Kommunalærerforening forelaa Andragende om, at **Timelærerpersonalet** her i Byen maa blive lønnet efter Reglerne for fast ansatte Lærere- og Lærerinder, saaledes at Begyndelseslønnen for Timelærere blev 1000 Kr. stigende efter 2 Aars Forløb til 1200

Kr., og for Lærerinder 800 Kr. stigende til 960 Kr.

Jakob Jensen oplyste, at da i Fremtiden kun en Tiendedel af Timerne maatte besørges af Timelærere, vilde det normale Antal af Timelærere i den nærmeste Fremtid blive ca. 12. Lønnen for disse foresloges forhøjet med 100 Kr., hvilket alt-saa vilde betyde en Merudgift for Kommunen af ca. 1200 Kr. aarlig. Denne Udgift ansaa Udvalget ikke for uoverkommelig, og anbefalede derfor, at Lønnen for Timelærere og —Lærerinder forhøjedes til henholdsvis 1000 Kr. og 800 Kr., hvorimod Udvalget ikke kunde anbefale den foreslaaede Stigning efter 2 Aars Virksomhed.

Mikael Johansen ansaa det fra Timelærerne fremsatte Ønske om Lønforbedring for særdeles rimeligt og kunde godt slutte sig til Skoleudvalgets Erklæring. Han vilde gerne benytte Lejligheden til at efterlyse et for nogen Tid siden af Overlærerne indgivet Andragende om Lønforbedring; det forekom ham, at det passende kunde have været behandlet sammen med det foreliggende Andragende.

Andragendet henvistes til den forestaaende Budgetbehandling.

14. Fra det i Mødet den 19. September d. A. nedsatte Udvalg angaaende Benyttelsen af det **gamle Raad- Ting- og Arresthus** forelaa saalydende Indstilling:

»Der vil næppe, saaledes som man fra enkelte Sider har ment, være nogen Udsigt til, at det ny Ting- og Arresthus — særlig paa Grund af den midlertidige Lov af 1. April f. A. om nogle Ændringer i Straffelovgivningen — i en nogenlunde nær Fremtid, f. Eks. i den første halve Sned Aar, skulde vise sig at være af util-

strækkelig Størrelse, saaledes at det skulde blive nødvendigt at benytte Arresterne i det gamle Arresthus som Reserve. Det gamle Arresthus var kun indrettet til at rumme 26 Arrestanter, medens det ny kan rumme ca. 73, altsaa omtrent 3 Gange saa mange. En saadan Stigen af Arrestdagenes Antal, at der — i hvert Fald ud over ganske ekstraordinære og kortvarige Perioder — skulde blive Brug for mere Plads end den, der findes i det ny Arresthus, kan næppe tænkes. De sagkyndige paa Fængselsvæsenets Omraade, til hvem man fra Udvalgets Side har henvendt sig med Forespørgsel desangaaende, have udtalt sig i Overensstemmelse hermed. Men selv om der virkelig viste sig en varig Pladsmangel i det ny Arresthus, vilde Driften af to Arresthuse med selvstændig Betjening sikkert i Længden vise sig forholdsvis saa dyr, at man vilde foretrække at foretage en Tilbygning til det ny Arresthus, hvad man ogsaa ved dettes Projektering har forudset Muligheden af. Dertil kommer ogsaa, at alene Vedligeholdelsen af det gamle Arresthus, særlig naar det en stor Del af Tiden kom til at staa tomt, vilde medføre saa betydelige Omkostninger, at den Fordel, man kunde have ved undertiden at benytte de derværende Arrestere, ikke vilde kunne svare dertil. Udvalget mener derfor at maatte foreslaa, at det gamle Arresthus nedlægges som saadant.

Under den Forudsætning, at Byraadet tiltræder dette Forslag og paa den anden Side ikke beslutter sig til at lade det gamle Arresthus ganske nedrive, hvorom nærmere nedenfor, ligger det nærmest at tænke sig Arresthuset for største Delen anvendt til Kontorer for Stads-

ingeniøren. Udvalget har da henvendt sig til Arkitekt Kühnell og har fra ham modtaget hosfølgende Planer og Overslag, hvorefter en Ombygning af Arresthuset med det nævnte Maal for Øje vilde medføre en Udgift af 15000 Kr. Som det vil ses, vilde der ved en saadan Ombygning tilvejebringes gode Kontorer for Stadsingeniøren, hvorhos der i Stueetagen vilde blive indrettet Detentionslokaler og en Bolig (omtrent af Størrelse som den tidligere Arrestforvarer-Bolig) for den Mand, som det vil være nødvendigt at have boende ved Raadhuset, for at føre Tilsyn dels med dette og dels med Detentionslokalerne.

Udvalget mener i det hele at kunne tiltræde disse Planer, idet man gaar ud fra, at der ikke i de første Aar vil blive Tale om Opførelsen af et nyt Raadhus, og idet man derhos skal henlede Opmærksomheden paa, at hvis man nedriver Arresthuset, vil det formentlig vise sig nødvendigt til Indretning af Detentionslokaler m. v. at opføre en mindre Sidebygning til Raadhuset. Dette vil sikkert være forbundet med omtrent samme Udgift som den ommeldte Ombygning af Arresthuset, og det uden at man derved afhjælper Mangelen af Kontorer for Stadsingeniøren. At leje saadanne Kontorer til ham i en privat Ejendom — i Skolen paa Vestergade er der nu jfr. hans hoslagte Skrivelse af 26. September d. A. ikke mere Plads til hans Kontorer — vilde vistnok medføre en Udgift af henimod 2000 Kr. aarlig

Saaframt Byraadet er enigt i Udvalgets foranførte Forslag, skal man henstille, at det tillige i Byraadet sættes under Forhandling, hvorvidt det vil være rigtigt samtidig med Ombygningen

af Arresthuset at foretage en Ombygning af Byraadssalen«.

Mikael Johansen skulde ikke bestride, at de tilvejebragte Tegninger saa meget nette ud, men der kunde være stor Forskel paa, hvorledes et Hus saa ud paa Papiret og i Virkeligheden. Han var i hvert Tilfælde overbevist om, at noget kønt kom der ikke ud af den projekterede Ombygning. Da man besluttede at opføre det ny Thing- og Arresthus, var det Forudsætningen, at man vilde rive det gamle Arresthus ned, og han holdt paa, at man blev ved denne Beslutning, saaledes at der kunde tilvejebringes en aaben Plads bag Raadhuset. Der var ikke noget i Vejen for, at der indrettedes Detentionslokaler ude i det ny Arresthus, og det var saa meget bedre at faa dem derud, som man saa kunde slippe for at faa de berusede Personer slæbt gennem Hovedstrøget til Raadhuset. — Han var derimod ganske enig med Udvalget i, at der stærkt tiltrængtes en Ombygning af Byraadssalen. Forholdene i denne var meget daarlige, og det burde dog være saaledes, at der var nogenlunde ordentlig Plads til Byens Borgere, naar de ønskede at overvære Raadets Forhandlinger.

Nørgaard havde ganske vist næret nogen Betænkelighed ved at opgive det gamle Arresthus som saadant, men efter de Oplysninger han havde faaet dels af Udvalget dels andetsteds fra, troede han at kunne gaa ud fra, at der ingen Udsigt var til, at Pladsen i det ny Arresthus ikke skulde slaa til i en Aarrække. Han kunde herefter maaske være tilbøjelig til at være mest stemt for helt at sløjfe den gamle Arrestbygning, men da der antagelig vilde gaa en længere Aarrække, inden man kunde magte at opføre et nyt Raadhus, medens

man for det nævnte Beløb af 15000 Kr. efter de foreliggende Planer kunde naa en Ordning, der var ret tilfredsstillende, idet der kunde tilvejebringes gode Kontorer for Stadsingeniøren, der trængte til saadanne, og Bygningen i det hele vilde komme til at tage sig ganske pænt ud, forekom det ham, at man meget vel kunde forsvare den projekterede Ombygning som en mere midlertidig Foranstaltning. Det havde aldrig været en Forudsætning for Opførelsen af det ny Thing- og Arresthus, at det gamle Arresthus skulde nedrives; derimod havde man oprindeligt tænkt sig at ville anvende et Beløb af 40000 Kr. til Ombygning af det gamle Raadhus. — Forinden han kunde være med til at stemme for en Ombygning af Byraads-salen, kunde han ønske oplyst, hvad det vilde koste at ombygge denne.

J. C. Petersen vilde tilraade at følge Udvalgets Forslag. Efter de af dette indhentedes Oplysninger syntes der ikke at være Grund til at frygte, at det ny Arresthus i en nær Fremtid skulde vise sig for lille. Der var derfor ingen Anledning til at bevare den gamle grimme Arrestbygning uforandret, saa meget mindre som Administrationen af 2 Arresthuse i hvert Tilfælde vilde blive uforholdsmæssig dyr. Det undrede ham ikke, at der var Medlemmer, der havde ondt ved at tænke sig, at den gamle Arrestbygning kunde faa et tiltalende Udseende, men han kunde forsikre dem om, at de kunde være ganske rolige i saa Henseende. Ved Ombygningen fik man paa en billig Maade de saa stærkt tiltrængte Kontorlokaler til Stadsingeniøren. Detentionslokaler kunde man ikke undvære ved en Politistation, og dersom man rev det gamle Arresthus ned, maatte man opføre en Tilbygning til Raadhuset til saa-

danne Lokaler. — Hvad Ombygningen af Byraadssalen angik, ønskede Udvalget foreløbig kun Bemyndigelse til at tilvejebringe de i saa Henseende nødvendige Planer og Overslag.

Lottrup var ikke ved de foreliggende Planer blevet rokket fra den Overbevisning, at det mest rationelle var at sløjfe det gamle Arresthus og skaffe en aaben Plads om Raadhuset. Det hed sig nu vel, at Ombygningen kunde foretages for 15000 Kr., men inden man blev færdig med den, naaede man maaske op til det dobbelte Beløb. Han skulde blot gøre opmærksom paa, at der f. Eks. i Overslaget aldeles ikke var medtaget Udgiften til et Varmeapparat, der vilde andrage et ikke ubetydeligt Beløb.

Filtensborg gik ud fra, at man ikke foreløbig vilde magte Opførelsen af et nyt Raadhus. Det forekom ham, at det var naturligt, at man, indtil det blev Tilfældet, benyttede de gamle Bygninger, og det kunde efter hans Mening meget vel ske efter de forelagte Planer. Han kunde i det hele og store slutte sig til Udvalgets Forslag, idet han kun skulde henstille, om der ikke ogsaa i den gamle Arrestbygning kunde skaffes Kontor for Bygningsinspektøren. Hvis man vilde flytte Detentionslokalerne ud i det ny Arresthus, maatte man ogsaa flytte Politistationen derud, men dette vilde sikkert være ganske upraktisk.

Vestesen fremhævede, at man ikke vedblivende kunde lade Stadsingeniøren have Kontorer i den gamle Skole paa Vestergade, hvor Pladsen var altfor indskrænket. Hertil kom, at hans Arkiv var af saa stor Værdi og af saadan Betydning for Byen, at det nødvendigvis burde opbevares i ildfaste Rum. I det gamle Arresthus kunde der skaffes Plads for Stadsingeniøren, men

iøvrigt heller ikke mere. Ved at betragte de foreliggende Planer var han kommet til det Resultat, at man ved at følge dem mod en rimelig Bekostning kunde faa noget ganske net ud af den gamle Bygning og faa en fornuftig Anvendelse for den. Han skulde dog tilføje, at han betragtede den fremlagte Plan som ganske foreløbig, idet der var adskillige Detaljer i denne der maatte ændres.

Mikael Johansen vilde finde det mest naturligt, at man flyttede Stadsingeniørens Kontorer ud i det ny Thinghus. I dette stod en hel Etage ganske ubenyttet, og der kunde med ringe Bekostning indrettes de for denne nødvendige Lokaler. Stadsingeniørens Arkiv kunde saa installeres i Thinghusets Loftsetage, hvor der ogsaa var Plads nok. Hvis man endelig vilde have Detentionslokaler ved Politistationen, kunde saadanne meget let indrettes i Raadhuset Kælderetage.

J. C. Petersen betonedede, at det ikke var Meningen, at den forelagte Plan skulde betragtes som endelig. Den var nærmest at anse som et Udkast, der skulde anskueliggøre, at det overhovedet var muligt at bringe noget ud af den gamle Arrestbygning. Efter hans Mening maatte der nok kunde skaffes Plads til Kontor for Bygningsinspektøren enten i Arresthuset eller Raadhusets Stueetage. Naar der i Overslaget ikke var taget Hensyn til noget Varmeapparat, skyldtes dette, at man endnu ikke var klar over, om man overhovedet skulde have et saadant; dette afhang noget af, hvorvidt man bestemte sig til at ombygge Raadhussalen. Han nærede iøvrigt den Overbevisning, at Arkitektens Overslag, der var gennemgaaet af Haandværkere, nok skulde vise sig temmelig nøjagtigt.

Jakob Jensen vilde anbefale, at man sluttede sig til Udvalgets Forslag samt bemyndigede det til at fremkomme med Planer til Omdannelse af Byraadssalen. Det var en Nødvendighed, at man skaffede Stadsingeniøren ordentlige Kontorlokaler, og Forholdene var saaledes, at man ikke kunde vide, hvornaar man til Undervisningen kunde faa Brug for alle brugelige Lokaler i den gamle Skole, hvor han nu havde Kontor. Han vilde meget fraraade, at man — som foreslaaet af en Taler — nu vilde give sig til at disponere over Dele af den ledige Etage i det ny Thinghus.

Magnus Nielsen havde glædet sig til, at man, naar det ny Thing- og Arresthus blev taget i Brug, skulde faa det gamle Arresthus revet ned. Selv om man nok saa meget søgte at pynte paa dette, vilde det aldrig komme til at harmonere med det gamle Raadhus, der nu engang havde sin egen Stil. Naar dette kom til at ligge frit, kunde man nok være det bekendt. Gav man sig til at restaurere det gamle Arresthus, endte det med, at dette blev en Hindring for Opførelsen af et helt nyt Raadhus, og i hvert Tilfælde var Pengene, der anvendtes til Restaurering af den gamle Bygning, smidt ud af Vinduet. I det ny Thinghus var der mere end Plads nok til Kontorer for Stadsingeniøren; der stod for Tiden en hel Etage ubenyttet; den kunde for et ringe Beløb gøres i Stand, og det Beløb der medgik hertil, var ikke spildt, selv om man senere vilde anvende den paa anden Maade. — Detentionslokaler behøvedes sikkert aldeles ikke ved Politistationen. Enten kunde de paagældende straks føres ud til det ny Arresthus, eller de kunde, hvor det kun drejede sig om Ubetydeligheder, opholde sig inde paa selve Politistationen.

Simonsen havde haft den Tro, at man var forpligtet til at tilvejebringe Detentionslokaler ved Politistationen. Var dette ikke Tilfældet, stillede Sagen sig jo noget anderledes, og han kunde derfor ønske nærmere Oplysning i saa Henseende. Iøvrigt kunde han ikke skønne rettere end, at der, selv om man rev det gamle Arresthus ned, ikke paa dettes Plads kunde skabes nogen køn eller rummelig »Raadhushave«. Der var sikkert meget, der talte for at beholde den gamle Bygning i den projekterede ny Udstyrelse.

Nørgaard ansaa det for meget uheldigt at indrette Kontorer til Stadsingeniøren i det ny Thinghus; det vilde næppe blive saa helt billigt, og de Penge, der anvendtes hertil, var utvivlsomt ganske tabt, naar den ledige Etage en Gang skulde tages i Brug i andet Øjemed. Hvis man nedbrød Arresthuset, maatte man opføre en Bygning til Detentionslokaler, og det vilde blive baade grimt og dyrt. Detentionslokaler kunde utvivlsomt ikke undværes ved en Politistation, og adskilte man dem fra den, vilde det sikkert fordyre og vanskeliggøre Politiets Virksomhed.

Bischoff vilde støtte Udvalgets Forslag. Det tilvejebragte Overslag over den projekterede Ombygning af det gamle Arresthus var temmlig detaljeret, og skulde nok vise sig holdbart. Han troede ikke, at man kunde undgaa at have Detentionslokaler ved Politistationen.

Magnus Nielsen stillede Forslag om, at Sagen blev udsat, indtil der var fremskaffet Oplysning om, hvad det vilde koste at indrette Kontorlokaler til Stadsingeniøren i det ny Thinghus.

Mikael Johansen sluttede sig til det af den foregaaende Taler stillede Forslag.

Formanden kunde ikke vel tænke sig, at man kunde undgaa at indrette Detentionslokaler ved Politistationen, af hvilke de sikkert maatte betragtes som en Bestanddel.

Den foreliggende Indstilling vedtoges. Udvalget bemyndigedes til at tilvejebringe en Plan til Ombygning af Byraadssalen.

15. (J. Nr. 287—1906). Fra Enkefru Jaster forelaa Andragende om Tilladelse til Udkørsel fra den hende tilhørende Ejendom til Kystvejen over den derværende Gangsti (**Skolebakken**).

Bro-lægningsudvalget anbefalede, at Andragendet bevilgedes, saafremt Kommunen samtidig vil omlægge og regulere Fortovet langs Ejendommen paa Hjørnet af Skolebakken og Sct. Olufsgyde, hvilket vil koste ca. 900 Kr., og saafremt Andragerinden vil forpligte sig til at bekoste Afgravningen af Skolebakken ud for sin Ejendom, Sænkning af Terrænet udfor Nabo-Ejendommen mod Syd, Nedbrydning af et Stykke af Granitmuren og Belægning af Fortovet med Tjærebeton samt Anbringelse af fornøden Kantsten og Rendesten.

Nørgaard kunde som Formand for Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse udtale, at dette havde undersøgt de omhandlede Forhold. Det var jo Meningen, at Skolebakken med Tiden skulde forsvinde, og forsaavidt kunde Udvalget i og for sig nok have været med til at anbefale Andragendet, forsaavidt den af Fru Jaster opførte Bygning mod Skolebakken havde været af permanent Karakter. Nu var det imidlertid saaledes, at hun med Facade til Skolebakken havde ladet opføre en mindre Udbygning, der tilmed ikke laa i den rigtige Byggelinie. Udvalget vilde derfor foreslaa, at man afviste Andragendet.

Vestesen gjorde opmærksom paa, at Bro-lægningsudvalgets Mening nærmest havde været den, at det, forsaavidt Kommunen i Øjeblikket ønskede de omtalte Arbejder ved Skolebakkens nordre Ende udførte, vilde foreslaa, at man bevilgede det Ansøgte paa de af Udvalget anførte Betingelser. Det var den rent tekniske Side af Sagen, der havde ligget Udvalget paa Sinde, men det kunde maaske være naturligt, at man ikke begyndte paa Forandring af Skolebakken, inden de vedkommende Grundejere tog fat paa en mere rationel Bebyggelse langs denne.

Mikael Johansen kunde ikke skønne rettere end, at man, naar man engang havde givet Fru Jaster Tilladelse til at bygge med Facade til Skolebakken, burde tage Konsekvenserne heraf og ogsaa lade hende faa Udkørselsret til Kystvejen. At hun ønskede den omtalte Ret, skyldtes Hensynet til den i hendes Ejendom drevne Købmandshandel, — idet der fra Ejendommen var ret daarlige Udkørselsforhold mod Mejlgade —, og det var ofte udtalt her i Raadet, at der burde vises Forretningstilværelse saa megen Imødekommenhed som muligt. Da Andragerinden havde Facaderet til Kystvejen, var det vel i det hele tvivlsomt, om man overhovedet kunde nægte hende Udkørselsret til denne Vej. Overfor Latinskolen havde man været meget velvillig; skønt man, da denne var lagt temmelig dybt, maatte foretage betydelige Afgravninger ved den, havde man ikke vægret sig ved at skaffe den Udkørsel over Skolebakken. Han skulde endelig bemærke, at Bro-lægningsudvalgets vaklende Stilling overfor Sagen i høj Grad forbavsede ham.

Magnus Nielsen kunde ikke forstaa, hvilke Grunde der kunde være til at nægte det fremkomne

Andragende. Den af Fru Jaster opførte Bygning laa i samme Linie som Hjørneejendommen ved Olufsgyde, var bygget efter Tegning af en Arkitekt, og den kunde man meget vel være bekendt at have liggende der. Det vilde se saa meget mere mærkeligt ud, dersom man afslog Andragendet, som man havde givet Latinskolen Udkørselsret til Kystvejen over Skolebakken ved dennes sydlige Ende. Hvad der var Ret for den ene, maatte vel ogsaa være Ret for den anden.

Nørgaard maatte ganske vist indrømme, at man havde givet Fru Jaster Tilladelse til at bygge ved Skolebakken, men han skulde dog erindre om, at der langt fra var Enighed om den Sag. Fordi man dengang havde begaaet en Fejl, var der ingen Grund til at gøre en til nu. Andragerinden havde nok Facaderet mod Skolebakken, men det var en Gangsti, og af denne Ret fulgte næppe nogen Ret til Udkørsel. Efter hans Mening var den af Fru Jaster opførte Bygning et lille kedeligt Hus, som man ikke kunde ønske staaende i længere Tid. Han var bange for, at man ved at imødekomme Andragendet vilde hjælpe til, at den nu stedfundne Bebyggelse af den paagældende Ejendoms Facade mod Skolebakken vilde blive permanent. Til Hr. Mikael Johansen skulde han endelig bemærke, at Latinskolen var blevet lagt i den Linie og den Højde, Byraadet selv havde ønsket, og den Afgravning af Skolebakken, der havde fundet Sted, var projekteret af Raadet.

Jakob Jensen skulde tilføje, at naar Latinskolen havde faaet Udkørselsret som omtalt, kom det af, at denne Ret var betinget i den Overenskomst, der blev ingaaet med Staten om Udvidelsen af Skolegyde. Hvad den foreliggende Sag angik,

skulde han tilraade, at man sluttede sig til Udvalget for Udvidelsen og Bebyggelsen.

Lottrup forekom det, at Sagen burde have været forelagt Forskønnelsesudvalget, men det syntes, som om man ved enhver Lejlighed vilde gaa uden om dette Udvalg. Efter hans Mening burde man snarest have hele Skolebakken afgravet, og da Foretagelsen af de af Brolægningsudvalget foreslaaede Arbejder var et Skridt i Retning her henimod, vilde han anbefale, at man imødekom Andragerinden.

Andragendet kunde ikke bevilges.

